

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 10.000

Letna inozemstvo . . . » 15.000

Letna inozemstvo, USA dol. 18

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXI. - Štev. 1 (1534)

Gorica - četrtek, 4. januarja 1979 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Naša prenova

Ukrajinski kozaki proslavljajo Kristusovo rojstvo

VSEM NAROČNIKOM IN BRALCEM ŽELITA USPEŠNO,
ZDRAVO, MIRNO IN BLAGOSLOVLJENO NOVO LETO 1979

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
»KATOLIŠKEGA GLASA«

V koledarju celjske Mohorjeve družbe je dr. Lojze Suštar objavil razmišljanje o prenovi Cerkve na Slovenskem. V njem se vprašuje o pomenu, načinu, potrebi te rene. Navaja sedem vprašanj, ki so temeljnega značaja in ob katerih se je treba odločiti. Naj jih podamo v skrajni obliki!

1. Brez stalne prenovne ni Cerkve in ne krščanskega življenja. Če že povsod v življenju velja: ali stalno prenavljanje ali pa ožiranje, velja to tem bolj za Cerkve. Prenova je stalna življenjska naloga Cerkve.

2. Prenova ne pomeni kratko in malo znanje in rušenje dosedanjega, ampak predvsem iskanje, odkrivanje in uresničevanje novega. Brez dvoma pomeni novo marsikaj tudi odklonitev starega ali vsaj zahtevo po njegovi spremembi. Kjer pa se kaj prenavlja, se to lahko dogaja tudi tako, da se odstrani navlaka, tako da pride do veljave spet pristno in prvotno. To velja še posebej za prenavo v Cerkvi. Ne gre za zanižanje cerkvenega izročila ali za rušenje dosedanjih oblik, ampak za iskanje pristne evangelijske resnice in prvotne Kristusove volje. Gre za odstranitev človeške in posvetne navlake, ki se je v Cerkvi nabrala v teku zgodovine. Gre za spremembo življenjskih oblik in struktur, ki so v teku časa preveč okostenele. Kjer je prevladal formalizem in poznanjenost, naj prenova pomaga spet odkriti pravega duha in notranjo globino. Prenova naj v Cerkvi spet vrne njen pravi in pristni obraz in jo pripelje do nove zvestobe Kristusu.

3. Prenova v Cerkvi je uspešna le, kolikor se kdo sam odloči zanjo. Cerkve, cerkveno občestvo in krščansko življenje se ne dajo prenoviti tako, kot se prebela hiša. Novega v Cerkvi ni mogoče zgraditi, kakor se gradi cesta ali stavba. Temeljnega pomena je svobodna osebna odločitev iz lastnega prepričanja. Pravo ime za prenavo je spreobrnjenje. Sveto pismo ga imenuje z grško besedo metanoia, ki pomeni novo mišljenje, nova usmeritev, novo življenje. Zato v Cerkvi nihče ni le predmet prenovne. Vsakdo je tudi nosilec prenovne, ki jo uresničuje najprej v samem sebi in hkrati pomaga drugim. Kdor ima v Cerkvi pomembnejše mesto in večjo odgovornost, ima tudi večjo nalogo pri prenovi in mora bolj pomagati drugim.

4. Prvi korak pri prenovi je osebno zaupanje za krščansko življenje in za Cerkve. Brez zavesti, da gre za lastno stvar in ne za nekaj tujega in vsiljenega, prenova v Cerkvi ni mogoča. Le kdor se čuti prizadetega, je sprejemljiv za pobude in pripravljen za sodelovanje. Kdor je s samim seboj in z vsem, kar najde v Cerkvi zadovoljen, za tega je prenova le nepotrebno sitnarjenje. Samozadovoljnost pa je v krščanskem življenju nekaj najbolj nevar-

nega, ker najbolj nasprotuje temeljnemu Kristusovemu klicu: »Spreobrnite se!« Drugi vatikanski cerkveni zbor je spet poudaril misel, da je Cerkve vedno le na poti in v svoji zemeljski zgodovini nikakor še ni na cilju. Te velja tako za posameznika kakor za cerkveno občestvo, tako za Cerkve kot ustanovo kot za vse njeno življenje.

5. Prenove ni mogoče kratko in malo organizirati. Možno je le dajati pobude, odkrivati potrebe, iskati poti in si neprestano prizadevati zanjo. Prenova je nenehno, trdo in resno delo. Potrebno je oprijemljivo delovanje. Prenova v Cerkvi se uresničuje s pristnejšim in globljim življenjem iz vere, upanja in ljubezni. Vse mora služiti poglobljanju krščanskega življenja v resnici in svobodi.

6. Za delo prenovne je potrebno čim jasnejše poznavanje dejanskega položaja in trezno presojanje možnosti in določenih pravih korakov, a tudi nadaljevanja poti. Ni mogoče uresničiti vsega naenkrat in ne vsega popolnoma doseči. Brez vztrajnosti in potrpežljivosti ne gre. Pomembno je nenehno prizadevanje, medsebojno vzpodbujanje in solidarna pomoč. Prenova živi od jasnih in velikih ciljev, na katere so kristjani naravnani v zaupanju in optimizmu, živijo tudi od majhnih in ponovnih korakov na poti v treznem realizmu. Zato prenova nikdar ni delo posameznika, ampak vedno skupna naloga občestva. Prenova naj postane življenjski proces in naj ne ostane le trenutno navdušenje, ki ugašne kakor slamnati ogenj.

7. Prenova v Cerkvi nikdar ni le človeško delo. Kristjan veruje in zaupa v delovanje božjega Duha, ki prenavlja obličje zemlje in obličje Cerkve. Cerkve črpa svojo življenjsko moč in se prenavlja iz svojega zadnjega vira, ki je Sveti Duh, Duh resnice in ljubezni. Vera v delovanje Svetega Duha kristjana ne odveže od resnega človeškega prizadevanja. Nasprotno: daje mu še večjo resnost in zadnjo trdnost in moč v zaupanju, da človeško delovanje nikoli ni zaman, ker je le sodelovanje z božjim Duhom. Zato je bistveni sestavni del prenovne goreča in vztrajna molitev: »Pošlji svojega Duha in prenovljeni bomo in prenovil boš obličje zemlje.«

Dr. Suštar tako zaključuje svoje razmišljanje o prenovi Cerkve na Slovenskem: Danes radi govorimo o zgodovinski uri v Cerkvi, posebno po drugem vatikanskem cerkvenem zboru, in o znamenjih časov, iz katerih naj razberemo božjo voljo in svoje naloge. Brez dvoma tudi Cerkve na Slovenskem na poseben način znova doživlja svojo zgodovinsko uro in se mora znova učiti spoznavati znamenja časov. Tudi prenavo je treba gledati v tej notranji zvezi. Naj se ne bi zgodilo, da bi

Cerkev na pragu novega leta

Papež Janez Pavel II. je ob božičnih praznikih večkrat spregovoril kot vrhovni poglavar Kristusove Cerkve. Pogumno se je zavzel za nekatera moralna načela, kar je našlo seveda takoj negativen odjek v laiciističnih in proticerkvenih krogih. Mnogi tudi danes še nočejo razumeti, da papež drugače kot uči sploh ne more učiti, če hoče biti varuh Kristusovega nauka, ki je bil zaupan Cerkvi.

POLNOČNA MAŠA SV. OČETA

Pri polnočnici v baziliki sv. Petra je papež v pridigi omenil, da si je zelo želel ta božič preživeti v Betlehemu, kar pa se je izkazalo za nemogoče, zato bo to storil v duhu.

Novorojeni Bog pomeni novo upanje za mir, saj se je rodil za vse ljudi. Kljub temu dejstvu pa so narodi še vedno daleč od pravega miru. Utrujenost je zajela srca ljudi, ki so zaspali kakor so nekoč zaspali utrjeni pastirji na betlehemske poljanah.

Pred skoro dva tisoč leti ni bilo v Betlehemu prostora za Marijo in Jožefa. Čisto od začetka je svet Bogu pokazal svojo negostoljubnost. Mi pa želimo, da ne bi bilo tako. Prišli smo v Cerkve, da Bogu odpremo svoja srca. Spomin se nam mudi pri vseh tistih, ki so žrtve nečloveške krutosti, ki so brez osnovnih človekovih pravic, ki ne uživajo najbolj osnovnega spoštovanja. Mislimo na stare, bolne, osamljene, brezdomce, lačne, ki so jih pahnili v bedo izkoriščevalski sistemi. Mislimo tudi na one, ki se niso mogli udeležiti bogoslužja, ker nimajo duhovnika, da bi jim maševal...

Novorojeni Dete joka; njegov jok se sliši do neba, od tam pa k nam prihaja nauk tega rojstva: Slava Bogu na višavah in mir ljudem, ki so Bogu po volji. Ta klic naj bi slišali vsi ljudje na zemlji.

Papežovo polnočnico je prenašala televizija iz 40 držav. Papež je maševal v latinščini, mašna berila pa so brali v glavnih svetovnih jezikih. Prostrana bazilika je bila polna do zadnjega kotička. Po stari navadi se je maše udeležil tudi diplomatski zbor, ki je zastopan pri Apostolskem sedežu.

SVETI DAN V RIMU

Drugo božično mašo je papež opravil zasebno v svoji kapeli, ob enajstih pa je spet slovesno maševal v isti baziliki. Opoldne je z osrednjega balkona bazilike podelil blagoslov »mestu in svetu« (Urbi et orbi).

V govoru je sv. oče dejal, da je rojstvo Gospodov praznik za nas vse, za vse milijarde, ki so se že rodili in za tiste, ki se še bodo. Samo Bog lahko človeku zagotovi, da bo živel in delal kot enkrat...

nam poznejši rodovi očitali, da nismo spoznali zgodovinske ure in ne znamenj časa, da nismo bili dovolj budni, zreli in močni, da bi izpolnili svojo zgodovinsko nalogo.

Kaj naj sedaj mi dostavimo temu razmišljanju. Res je govor za prenavo Cerkve na Slovenskem. Toda ali ne pripadamo tudi mi tej Cerkvi? Ali ni morda pri nas klic po prenovi, po potrebi te prenovne še večji in glasnejši kakor v sami Sloveniji? Vzemimo resno tudi mi vsako pobudo za prenavo nas samih in naše Cerkve. Ne dopustimo, da bo glas in klic po prenovi glas vpiljočega v puščavi.

DR. LOJZE ŠKERL

na in neponovljiva osebnost. Vsakdo je od vekomaj izbran in poklican po imenu kakor Adam. Novi Adam se je rodil v betlehemske hlevu. Njegovo ime je Jezus, poslanstvo pa Kristus-rešenik. Utelesenje božje Besede pomeni novo moč za človeštvo. Zato bi papež rad posredoval resnico o božjem odrešenju vsakemu človeku, ki kjerkoli po svetu dela, ustvarja, trpi, se bori, greši, ljubi, sovraži, dvomi, živi in umira. »Sprejmite skrivnost, ki jo prinaša božična noč, spoštujte jo in dovolite ji, da se bo udeležila v vsakem človeku!«

Na koncu govora je svoja voščila izrekel v 22 jezikih, med njimi tudi v srbohrvaščini. Po vatikanskem radiu pa je izrekel papež božična voščila tudi v slovenščini.

ZAHVALNA PESEM OB KONCU LETA

V nedeljo 31. decembra, zadnji dan leta, je sv. oče spregovoril dvakrat: opoldne po molitvi Angelskega češčenja vernikom, ki so se kljub dežju zbrali na trgu sv. Petra, zvečer pa v jezuitski cerkvi »Al Gesù«, kjer se je udeležil slovesnega »Tebe Boga hvalimo« ob koncu leta.

Opoldne je svoj govor posvetil zlasti starim osebam. Njim dolgujejo cele družine lastni obstoj, vzgojo, vzdrževanje. Zato se ne sme z njimi postopati kot da bi bile nekoristne, saj so polne življenjske izkušnje in modrosti.

Zvečer istega dne je sv. oče v zvezi s praznikom sv. Družine imel v cerkvi »Al Gesù« pridigo, ki je globoko odjeknila v javnosti, saj se je povrnil na žgočo problematiko razporeke in splava. Dejal je, da ni mogoče sprejeti stališča, da razporeka in splav služita dobrobiti človeštva in prispevata k bolj človečanskemu življenju ali da prispevata h gradnji boljše družbe. S pojmom družine so povezane temeljne moralne vrednote. Te vrednote so predvsem vzajemna zvestoba zakoncev in spoštovanje

otrokovega življenja od prvega trenutka spočetja. Cerkve je dolžna uveljavljati ta moralna načela in čeprav spoštuje vse tiste, ki ne mislijo kot ona, ne more dati prav tistim, ki prezirajo zvestobo zakoncev ali dovoljujejo splav. Tako ravnanje ima pogubne posledice za družbo in konec koncev za človeka.

Namig na italijansko zakonodajo o razvezi zakona in splava je bil več kot očiten. Prvi je protestiral voditelj radikalov Pannella, ki je dejal, da teži vatikanska politika za odpravo pravic, ki jih je že sprejela republiška zakonodaja in italijanski način življenja.

SV. MAŠA ZA MIR

Na novega leta dan je sv. oče v zvezi z Dnevom miru opravil v vatikanski baziliki slovesno sveto mašo. V prošnjah je prosil Boga, da odvrne od človeštva vojne, sovraštvo, uničenje človeških življenj. »Nebeški oče, oče življenja in delilec miru, nate se obrača papež, sin naroda, ki je bil često v zgodovini, zlasti v tem stoletju med najbolj prizadetimi od grozot vojne.«

Ker je Novo leto tudi bogoslužni praznik Marije, božje Matere, se je sv. oče s prošnjo obrnil tudi do nje, da obvaruje matere vsega sveta videti umirati njih sinove zaradi vojne ali preganjanj ali v ječah ali v kazenskih taboriščih.

Opoldne je ob običajnem pozdravu omenil tragedijo libanonskega ljudstva ter posredovanje Vatikana v obmejnem sporu med Čilom in Argentino. Dotaknil se je tudi ugrabljenj, ki so postala v Italiji nekaj vsakdanjega. Nazadnje je pozdravil trpeče, reveže in tiste, ki se bodo rodili v letu 1979.

Na objavo čaka članek našega sodelavca o italijanski Krščanski demokraciji, njeni vlogi in njenih hibah.

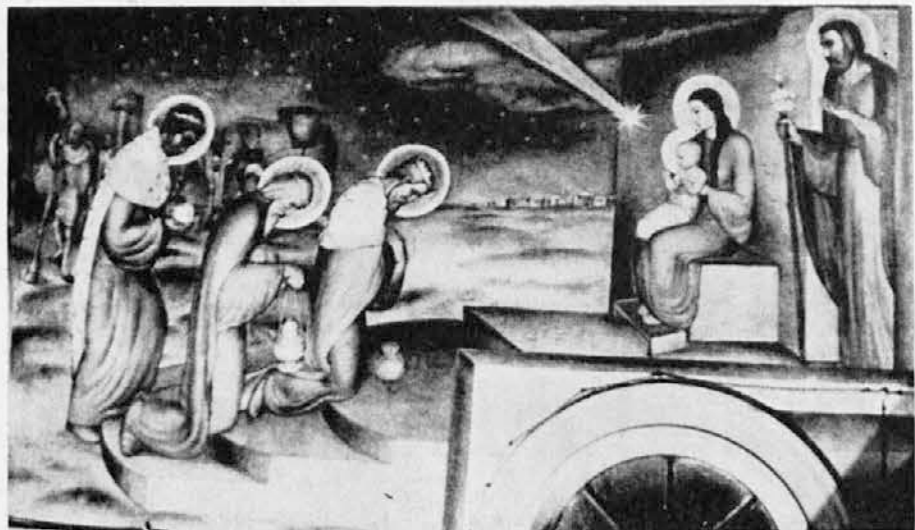
Prav tako imamo pripravljen članek o nezadovoljstvu v vrstah tržaskih komunistov.

Srečanja sv. očeta Janeza Pavla II. z verniki postajajo vedno bolj privlačna in udeležba na njih neprestano narašča. Novi papež je znal v kratkem času vzpostaviti stik z občinstvom, ki ga toplo sprejema

MILENA MERLAK

Skrivnostna zvezda repatica

Tisočletja je človeštvo strmelo v širino, z zvezdami posuto nočno nebo. Bilo je prevzeto od neštetičnih nebnih teles, ki so se svetilkala na nebu. Počasi so zvezde in ozvezdja dobivala imena. Današnje zvezdoslovje je celo izmerilo oddaljenost mnogih zvezd, v resnici velikanskih nebnih teles na najrazličnejših stopnjah razvoja, od Zemlje, v kozmičnih merilih razmeroma majhne in nepomembne zvezde, žareče samo še v svoji notranjosti.

In vendar se je na tej majhni zemlji učlovečil sam Bog! Njegov prihod so polni upanja pričakovali človeški rodovi, naznanjali so ga preroki, neposredno pa ga je naznanila tudi skrivnostna zvezda, ki se je ob Jezusovem rojstvu pojavila na nebu. Danes ji vsi pravimo zvezda repatica. Postala je sestavni del vsakoletnih božičnih jaslic, ravno tako kot božji hlevček in sveti Trije kralji.

Danes se temu ne čudimo več na isti način, kot so se takrat čudili pastirji in sveti Trije kralji, ko so nenadoma med številnimi zvezdami na nebu zagledali čisto novo in prav posebno veliko in skrivnostno vznemirljivo repatico.

Ta se ni pojavila na nebu po naključju, ampak je bila že mnogo prej napovedana, že dolgo pričakovana znanilka Jezusovega rojstva, ki je vodila pastirje, potnike, ovce, svete Tri kralje, skratka vse, ki so hoteli k Odrašenikovi zibelki, bolj zanesljivo kakor najbolj moderen kompas.

Kako bi sv. Trije kralji, ki so imeli pred seboj najdaljšo pot, našli brez zvezde repatice skromni hlevček na robu Betlehema? Ves čas svojega dolgega romanja so zaupali v svetlo skrivnost, ki jo je izžarevala repatica. Brez vere bi jim že mnogo prej pojenjale moči, motila bi jih raztrgana vladarska oblačila in pozlačene opanke s preluknjanimi podplatmi, njihova lastna oblastilnost bi pregnala pobožno molitev z njihovih ustnic. A nič takega se ni zgodilo.

Sila, ki je sevala in vodila svete Tri kralje k Jezusu, je bila nadnaravna. Zvezda repatica je bila zvezda vseh zvezd, lahko bi rekli božja zvezda, ki je bila ena izmed velikih nebesnih in zemeljskih skrivnostnih znamenj, katera so spremljala Jezusov prihod na Zemljo.

Novoletna poslanica predsednika republike

Predsednik italijanske države Sandro Pertini je zadnji dan starega leta naslovil tradicionalno poslanico Italijanom doma in po svetu. V poslanici ugotavlja, da vlada v Italiji še velika brezposelnost, predvsem med mladino, ki zapušča šole in univerze. Prva naloga ostaja zato slej ko prej premostitev gospodarske krize.

Poleg tega pretresa Italijo terorizem in drugo nasilje. Zal za boj s teroristi družba ni dovolj pripravljena pa tudi varnostna služba ne deluje tako kot bi morala. Silam javnega reda je treba nuditi ustrezna sredstva, predvsem pa je treba ugotoviti, kdo so ti teroristi, kdo jih pošilja in usmerja.

V zvezi z nasiljem se je Pertini obrnil naravnost k mladim. Mladina ne potrebuje pridrig, pač pa zgledov poštenosti, dosled-

nosti in altruizma. Nato je mladino pozval, naj oboroži namesto svojih rok svoje misli. Vsakdo naj si izbere čvrsto idejo, a to na načelu svobode, ker v nasprotnem primeru bi prišli pod suženjstvo, življenje pa bi postalo prazno in dolgočasno.

Zadnji del poslanice je Pertini posvetil človekovim pravicam. Izrekel je protest, ker so v mnogih državah še ljudje, ki trpijo v ječah ter jih mučijo in preganjajo zaradi njihovih idej. Na koncu je omenil, da trošita obe vodilni velesili za jedrsko oboroževanje 400 tisoč milijard, medtem ko se 600 milijonov ljudi otepa z lakoto. Zato je ponovil svoječasni poziv, ko je postal predsednik republike: »Naj se izprazni vojna skladišča, viri smrti, napolnijo pa žitnice, ki so vir življenja za milijone ljudi, kateri se borijo proti lakoti!«

Božični koncert v Sv. Križu

Na praznik sv. Štefana 26. decembra popolne se je križka cerkev napolnila z verniki. Prišli so domačini, pa tudi številni drugi iz Trsta in okolice, da prisostvujejo koncertu božičnih pesmi, ki je letos bil četrti po vrsti; je torej postal že »tradicionalen«. Koncertu je prisostvoval tudi škof L. Belloni, ki je ob koncu podelil blagoslov z Najsvetejšim, ter škofov vikar dr. Lojze Škerl.

Nastopila sta dva domača zbora, in sicer mladinski pod vodstvom s. Celine Kontelj in mešani pod taktirko Albina Verginelle. Kot gost je letos sodeloval mešani cerkveni zbor iz Steverjana, ki ga vodi Herman Srebernič. Pri orglah sta spremljala T. Kostnapfel in A. Sterbenc.

Zapeli so 18 pesmi. Razdelili pa so se takole. Najprej so Steverjanci zapeli štiri pesmi iz železnega repertoarja naših starih božičnih, ki so zmeraj lepe, čeprav jih človek posluša vsak božič. Za njimi so nastopili mladinci in otroci s petimi pesmimi, primernimi njih starosti. Med nastopom enega in drugega zbora so bile recitacije, ves program pa sta povezovala Damjana Kralj in Vladimir Kosmač.

Za tem prvim delom koncerta je nekaj božičnih misli spletel dr. Kazimir Humar, ki je poudaril posebno kontrast med »za-

želenimi« in »nezaželenimi« otroki. Na žalost, se danes tako govori. Božične pesmi, tako polne ljubezni do božjega Deteta, bi nam morale pomagati, da bi vsi otroci bili »zaželeni«.

V drugem delu koncerta se je najprej postavil domači mešani zbor s štirimi pesmimi. Zatem sta se združila oba mešana zbora in skupno izvajala štiri pesmi. Ob tako mogočnem zboru skoro sto pevcev so docela prišle do izraza nekatere naše stare božične melodije. Zaključili so s pesmijo Glej zvezdice božje, ki jo je s pevci pela vsa cerkev.

Koncert je direktno oddajal tržaški radio, ki je vse pesmi tudi registriral. Po koncertu je bila splošna sodbda, da je vsestranski uspel, tako glede udeležbe poslušalcev kot tudi glede izvajanja samega, ki je bilo vseskozi na lepi ravni. - Udeležencev

■ 1. januarja letos sta LR Kitajska in Severna Amerika navezali diplomatske odnose, istočasno pa so ZDA odpoklicale svojega veleposlanika z otoka Formoze. Vendar so si ZDA pridržale pravico, da ne prekličejo s Formozo dvostranske pogodbe o medsebojni vojaški pomoči, dokler ta 1. januarja 1980 ne bo zapadla.

I. N.

Ob novem letu

Močnejša luč je od teme, že prvi svit jo razprši, njen temni plašč v nič sprlni, brž svetle so poti, steze.

Močnejša milost je ko greh, saj milost: to je božja moč, hiti človeku na pomoč, ko ranjen muči se na tleh.

Vsa luč in milost Jezus si in naš prijatelj in naš brat, z neba si prišel nas iskat, da nas usmeriš k večnosti.

Iztrgaj nas iz zank pekla v svobodo božjih dedičev, da v duši vedno bo blestel tvoj lik, Edini kralj sveta.

OD TEDNA DO TEDNA

■ V soboto 30. decembra je sv. oče Janez Pavel II. sprejel 60.000 članov italijanske Katoliške akcije, ki steje trenutno 650.000 vpisanih, pod Pijem XII. pa jih je bilo celo nad tri milijone. Sv. oče jih je pozval, naj bodo v čast Kristusu, Cerkvi in papežu. Od članov KA papež pričakuje, da se ne bodo dali zavesti od zmotnih naukov, ki polagoma vzamejo kristjano ves polet. Obenem pa naj bodo nosilci smehljaja, dobrote in prijateljstva, kot je že dejal Janez XXIII.: »Zmota in zlo je treba obsojati in zavračati, ljubiti in razumeti pa je treba človeka, ki pade ali se zmoti. Polemična in trpka kritika malo koristi. Ljubiti moramo naš čas in pomagati človeku naše dobe.«

■ Silen polaren mraz je zajel vso severno Evropo. V mestu Kirov, 300 km jugovzhodno od Moskve so zabeležili 55 stopinj pod ničlo, v Moskvi 49. V Zahodni Nemčiji je snežilo nepretrgano štiri dni, zmrazilo pa je več oseb. Vlaki in avtomobili so obtičali v visokem snegu. Izredno viharo morje je 30 km od obale pred Galicijo v Španiji povzročilo brodomol grške petrolejske ladje, ki je prevažala 208.000 ton surove nafte. Od 37 oseb posadke so se samo tri rešile.

■ Za Sicilijo je bil letošnji božič zavil v črtno. Malo pred pristajalno stezo v Palermo je padlo v morje letalo s 129 osebami. Večinoma so bili delavci, ki so se za božične praznike vračali domov. Nesrečo je preživel le 21 potnikov. Značilno je, da je blizu istega letališča prišlo do letalske nesreče tudi leta 1972. Tedaj je bilo 115 smrtnih žrtev.

■ V Španiji blizu mesta Salamanke se je na nezavarovanem prehodu avtobus zalezel v električno lokomotivo. Pri tem je bilo 20 solarjev ubitih, 36 pa bolj ali manj ranjenih.

■ Nekaj ur po razglasitvi nove španske ustave je ministrski predsednik Suarez razpustil parlament in razpisal za 1. marec nove volitve. V sedanjem parlamentu je Suarez podpiralo 165 poslancev; socialisti so jih imeli 122, komunisti 20, frankistično usmerjena Ljudska zveza 16. V letu 1978 je uvajanje demokracije Španijo drago stalo. Zaradi političnega nasilja je bilo ob življenje 97 oseb, od teh samo v baskovskih pokrajinah 65.

■ V Alžiru so pokopali predsednika republike Bumediena. Pred smrtjo je bil 6 tednov v nezvesti. Star je bil 47 let. Državo je vodil od 1965, ko je spodril svoje ga tekmece Ben Bela. Bumedien je bil človek, ki je malo govoril. V svoji državi je uvedel neke vrste socializem, ki mu je podlaga koran. Do Izraela je bil neizprosni in protivnik vsakih pogajanj z njim. Zato tudi ni odobral ravnanj egiptovskega predsednika Sadata. S Titom se je dobro razumel, saj se smatra Alžirija za neuvrščeno državo, pa tudi v Moskvi se je večkrat pojavil. Zadnjič si je tam iskal zdravja, a je bilo že prepozno.

■ V Iranu so se neredi ves čas božičnih praznikov nadaljevali. Sah Reza Pahlavi kljub raznim govoricam vztraja na svojem mestu in išče politično rešitev krizi. Dosedanji predsednik vojaške vlade general Azhari je odstopil, da bi omogočil politiku Baktiaru sestavo civilne vlade. Toda verski voditelj Homeini ga je že označil za izdajalca. Obenem je Homeini dejal v Parizu, da so že imenovani člani bodoče »islamske republike«. Imena bodo sporočili, ko bo šah zapustil državo. Medtem je usahnil edini vir dobrih, izvoz nafte. Tri države: Izrael, Rodezija in Južna Afrika so praktično prejemale to surovino samo od Irana. Lahko si mislimo, do kakšnih zapletljivih vse to utegne pripeljati.

Mesec za katoliški tisk

DOLŽNOST OBLIKOVATI KRŠČANSKO MISELNOST

»Vernikom velja opozorilo in spodbuda, naj redno berejo tisk, ki ga urejajo in izdajajo katoličani. Tak tisk jim bo pomagal oblikovati krščansko miselnost.« Tako priporoča verski in katoliški tisk pastoralno navodilo »Občestvo in napredek«.

Zal se danes prenekateri kristjan izgovarja, da nima več časa za branje. Pri tem meče krivdo na sodobni način življenja, na prezaposlenost, na televizijo, ki nam pobere še tisto malo časa, ki nam ga ostane, pa na sobote in nedelje, ki jih toliko ljudi preživi proč od doma.

To pa pomeni, da smo ogroženi v osebni izbiri našega duševnega razvoja. To bi moralo biti opozorilo, da se še bolj osebno odločamo za to, kar lahko imenujemo duhovno hrano ali pa bomo postali »podhranjeni« in neoporni za vse vrste vplivov, tudi takih, ki rahljajo našo vero in moralo.

V začetku leta se mora vsakdo od nas vprašati: Kako je z menoj, z mojo družino, kakšen tisk prihaja v mojo hišo? Nesmiselno bi bilo tožiti nad mladino, da zahaja na stranpota, če se nečemo posluževati nenadomestljivega sredstva kot je verski tisk. Ni nam žal denarja, ki ga porabimo za zabavo, lepo obleko, dobro hrano, težko pa nam je žrtvovati deset tisoč lir za naročnino katoliškega tednika.

In vendar spada branje verskega in katoliškega tiska v dolžnost poglobljanja verskega znanja, ki se mu ne more izogniti noben kristjan. Res je, da niti božje niti cerkvene zapovedi branja ne naštevajo, gotovo pa drži, da človeku, ki meni, da katoliškega tiska ne potrebuje, manjka nekaj bistvenega na njegovi krščanski podobi. Upajmo, da se bo v letošnjem januarju, ki je mesec katoliškega tiska, vsaj nekaj premaknilo na boljše!

Po Stendhalovih stopinjah...

Grenoble, poletje

Dežela sama, skoraj zaprta med gorskimi grebeni zahodnih Alp, obenem pa mehko vabljiva in prijetna v vročem poletju. Temnobarvna Isère, prijazna in široka vodna žila, se vije mod mogočnim hribom Moucherotte in obliva skoz in skoz ta francoski jugovzhodni predel, Delfinat (Dauphiné), kar nekako ohlaja pozno avgustovo vroče ozračje, ki se v celinski klimi gotovo še bolj občuti kot drugje. Od časa do časa zapiha v večernih urah kar zaželen hladnejša sapa z bližnjih vrhov ter izpod griča z Bastillo, kamor vodi mikavna vzpenjača graditelja Pomagalskega.

Za nekoliko bolj oddaljenimi hribi, vendar v tej isti lepi deželi (kjer je tudi nekdanji savojski vojvodski sedež Chambéry), lahko popotnik zaide v dolino, ozko in skoraj temnotno, mistično in strogo, duhovno in zgodovinsko bogato. Tu je namreč starodavna Grande Chartreuse, Velika kartuzija, matična hiša kartuzijanskega reda. V tej dolini je sv. Bruno v srednjem veku ustanovil svoj strogi red, ki se je nato blagodejno razmahnil po Evropi, tja do naših zgodovinskih kartuzij v Zicah, Bistri, Jurklostru (že stoletja samo spomenikih) in še vedno delujoče kartuzije Pletenje. Resnobi duh kartuzijanstva se razodeva tudi v nekaterih cerkvah v samem mestu Grenoble, ki s svojo arhitekturo pričajo o dobi nastanka reda samega. Sicer pa mir še naprej preveva čudovito dolino, daleč od mestnega vrveža.

Place Saint-André - Pod ostrim gotskim zvonikom v nekako magični nočni razsvetljavi se na trgu zvečer ustvarja kar nenavadno prijetna atmosfera. Poleg male, a gotovo najstarejše grenobleške cerkve, posvečene sv. Andreju, se na prav tako malem, skoraj družinskem trgu nasproti pravosodne renesančne palače (drug biser mestne arhitekture) odvija verjetno običajen poletni večer. Pod cerkvijo se v nabito polnih kavarnicah gnete ljudi, ki se hladijo, obenem pa iščejo mirnega razvedrila ob zvokih ljubkih »chansonov«, ki jih tu večer za večerom izvajajo priložnostni muzikanti. Vse skupaj — magična svetlobna igra, mik davnine okoli stoječih stavb, hladen piš bližnje reke Isère in gričevja, vrček prijetno osvežujočega alpskega piva, sanjava muzikalna spremljava, vse to po svoje prispeva k prijetnemu razpoloženju in nekaki dobrobiti tudi samotnega popotnika. Morda še bolj, ker ga navdaja z raznolikimi mislimi in občutji, ki so možne le v samotni (tudi sicer razigranega in živahnega okolja). Od daleč še nočni veter vabi prijetne duhove z bližnje Place des Herbes, ki je podnevi pravi bazar trav, rož, zelenjave, sadja vseh vrst, rib in druge šare.

Običajni samotar na tem trgu pa je pisatelj Stendhal. Pisec znanih romanov in povesti je prav v tem mestu doživel svoje velike in navdihujoče trenutke. Zato pa mu je mesto danes hvaležno. Skoraj na vsakem koraku vidiš ploščo ali spominsko obeležje, kjer lahko bereš kak stavek iz pisateljevega dela, posebej posvečenega Grenoblu. Dokaz, da so pisatelji in umetniki še ponekod posebej deležni časti in spoštovanja doma — vsaj po smrti...

Če ima mesto o. pokrajina pisatelja, kot je Stendhal, ima pa tudi velikega glasbenika, kot je Berlioz. Oba predstavljata v francoskem kulturnem svetu romantiko v pravem pomenu besede: vihrav in strasten ter razburkan svet domišljije, tako

avtor romana »Rouge et noir« (Rdeče in črno) in Parmške kartuzije kot skladatelj Fantastične simfonije in Faustovega objubljenja. Toda glasbenik je globoko občutil tudi religiozne prvine svoje dežele in se ni ustavil le pri sanjavi ali pesimistični viziji življenja, kar dokazuje monumentalni Te Deum, Kristusovo otroštvo ter Rekvijem. Sveto in svetno si tu složno podajata roki...

Chatedrale de Notre Dame - Malo naprej od Place des Herbes in malih ribarnic in vsakovrstnih trgovnic pa pride človek do trga s stolno cerkvijo Notre Dame. To seveda ni niti od daleč kaka katedrala Notre Dame iz Pariza, Chartresa ali Rouena, kjer gotika kar prekipava sili v nebo, pač pa pravzaprav mala, skromna in med hišami skrita cerkev (ki niti ne daje vtisa stolne cerkve). Fasada je sicer zanimiva in starodavna romanskega izvora, ki je pa le malo oskrbovana. O notranjosti pravijo, da ima čudovit gotski tabernakelj. Ker pa je bila cerkev zaprta, si na žalost tega ni bilo mogoče ogledati.

Končno, morda pa je sama katedrala prav zato bolj skromna, ker je tudi versko življenje tu bolj občutilo pridih kartuzijanske preprostosti in askeze, ki je zavel iz Grande Chartreuse...

Avenue d'Alsace-Lorraine - Mestne ulice so na splošno zelo lepe in široke, sploh daje Grenoble vtis velikega modernega mesta. Po francoski navadi so v glavnem lepi in z drevjem posejani bulvarji, ki krajšo lična gosposka poslopja iz obdobja drugega cesarstva (Napoleon III.).

Ena izmed takih lepih drevoredov je prav zgoraj imenovana avenija. Ob straneh mične kavarne, ki zlasti v večernih urah kar v lučeh zablistijo in vabijo utrujenega turista, da se mimogrede odpočije in na prijetnih zunanjih sedežih opazuje pisano mestno življenje.

Place de Grenette - Kdor pozna npr. Piazza Navona v Rimu ali Place du Tertre v Parizu na Montmartru, si lahko nekoliko predstavlja poezijo tipičnih mestnih trgov. Tak ali vsaj podoben je tudi trg Grenette v Grenoblu, ki predstavlja v bistvu prijetno oazo sredi mesta. Rože vseh barv, slikovite kavarne, polne življenja in razgibanosti, vrvež mladih ljudi, prostor, kjer se verjetno najbolj kaže modna pisanost ali pa samo neškodljivo samoljubje meščanske mladine, običajna orientacijska točka elegantnih dam in aristokratskih upokojenec z nepogrešljivo francosko pipo — vse to odraža zgoraj imenovani trg. Tu je prijetno srebat aperitiv in razmišljati o... usodi tega mesta, ki sodi med bogata središča francoske sodobne civilizacije, kot nekdanj francoske kulture.

Vsekakor se turist lahko mirno zasanja v tem dopoldanskem vrvežu in kljub navideznemu hrupu uživa spokojno in svobodno vzdušje skoraj oddaljenega opazovalca...

Večer že meče svoje sence na rahlo razburkane vode temne Isère. Pot ob nabrežju vzbuja raznolike vtise. Popotnik, ki prihaja sem od Soče, nehoti primerja vode — so svetlejša ali temnejša? Odgovor prepusti samemu toku in raje brezskrbno dalje opazuje, medtem ko se počasi spet utaplja v že razsvetljeni mestni vrvež, v pričakovanju običajnega večernega ritma.

BgsI

tržaške novice

Delovanje Slov. dobrodelnega društva v Trstu

Slovensko dobrodelno društvo (SDD) v Trstu nadaljuje po 30. jubileju svojega delovanja, ki ga je praznovalo lansko pomlad, s človečanskim poslanstvom v korist revnih slovenskih šolobveznih otrok v mestu in na podeželju. Poleti je organiziralo ob sodelovanju goriške Vincencijeve konference v dveh izmenah, za dečke in deklice, obmorsko kolonijo v Sempolaju in tako nudilo z denarnimi prispevki, ki so jih v skromni meri dodelile oblasti, ter s prostovoljnimi prispevki dobrotnikov številnim učencem osnovnih šol na Tržaškem in Goriškem za nekaj tednov primeren počitniški oddih in prijetno razvedrilo, združeno s kopanjem v Sestljanu.

Društvo, kateremu sedaj predseduje dr. Stanislav Pavlica, skuša nadalje vsako leto priskrbeti na pomoč socialno ogroženim družinam ter zato v začetku šolskega leta podeli raznim revnim dijakom več študijskih podpor. Tako je bilo tudi letos.

V decembru pa SDD že dolga leta organizira za našo mladino miklavževanje ter pri tem razdeli po slovenskih šolah, ki spadajo pod didaktično ravnanje pri Sv. Ivanu, Sv. Jakubu in na Opčinah, najpotrebnejšim učencem večje število darilnih zavojev z oblačili in šolskimi potrebščinami. Letos je bilo razdeljevanje daril za učence iz mestnih predelov v soboto 16. decembra v dopoldanskih urah na sedežu društva v ul. Machiavelli 22.

Društvo je ob podpori dobrotnikov ter s poštovovalnim delom odbornic g. Polojac, Pavletič, Šajn, Irene Srebotnjak, Majde Ostan, gdč. Mirande in drugih pripravilo okoli 50 večjih zavojev. Društveni blagajnik Ignac Marc je moral pri tem poravnati kar en milijon lir izdatkov pri raznih mestnih trgovinah za nakup zimskih plaščev, oblek, 15 parov čevljev, ženskih kril, volnenih majic, zvezkov in drugih šolskih potrebščin. Razen tega je bila v vsakem zavoju priložena tudi slaščica.

Obdarovanje učencev na slovenskih osnovnih šolah za Miklavža in božič v okviru SDD je že tradicionalno, vendar zajema na žalost le manjše število otrok, v kolikor pač razmere dopuščajo. Kljub temu je to vsakoletna priložnost za obdaritev najrevnejših, ki jim Miklavžovo darilo pripravi prijetno presenečenje in vesel trenutek v pričakovanju skorajšnjih praznikov in počitniških dni. Pobudo lahko samo pozdravimo in ji želimo lep uspeh tudi v bodoče.

Opčine

Priprave na poimenovanje osnovne šole. Čeprav bo poimenovanje osnovne šole na Opčinah, ki bo nosila ime pisatelja Franceta Bevka šele v letošnjem maju, se je že začelo oblikovanje programa, pri čemer sodelujejo vse slovenske organizacije na Opčinah. Glavna značilnost celotne pobude je v tem, da svečanost ne bo omejena samo na dan poimenovanja, temveč bo razčlenjena v vrsto prireditev, ki bodo v časovnem loku več tednov.

Tako po PD Tabor nastopilo na osrednji prireditvi s svojim moškim in ženskim zborom, dramski odsek društva pa bo pripravil samostojen večer na temo »France Bevk in njegov čas v pripovedovanju njegovih tovarišev«. Isto društvo bo priredilo tudi natečaj otroških risb in slik v zvezi z Bevkovimi deli. Risbe je treba

poslati na sedež društva do 15. aprila 1979.

Tudi cerkveni pevski zbor bo poleg nastopa na dan poimenovanja pripravil še samostojen kulturni večer z naslovom »Dežela kaplana Cedermaca«. Poleg predavatelja in recitatorjev bo kot gost pristen eden izmed beneških duhovnikov.

Finžgarjev dom ima na programu prireditev z naslovom »Slovenska pesem in pisana beseda v vsak slovenski dom!«

SZ Polet pripravlja nastop svojih članov, ki so se uveljavili zlasti v kotalkanju. Slovenski tržaški skavti in taborniki pripravljajo skupen orientacijski pohod; ločeno bodo skavti priredili tekmovalno igro »Kje je moj zaklad?« z nagradami, taborniki pa večer, posvečen življenju v naravi in Bevkovim delom.

Vsem naštetim organizacijam se pridružuje tudi srednja šola »S. Kosovele«, ki bo tudi pripravila samostojno prireditev.

Program osrednje prireditve na dan poimenovanja šole bo v podrobnostih izdelan nekoliko kasneje. Isto velja za akademijo, ki bo na predvečer slovesnosti in na kateri bodo imeli glavni delež domači šolarji. V pripravi so tudi spominske brošure, lepaki in sploh vse, kar spada k tako pomembni zadevi kot je poimenovanje domače šole.

Pisatelj kip, delo Borisa Kalina, je že na začasnem mestu pred ravnateljstvom osnovne šole. Končno bo nameščen na šolskem vrtu po zamisli slikarja Atilija Kralja. V teku je tudi nabirka prostovoljnih prispevkov za kritje stroškov, ki ne bodo majhni. - šm

V soboto 6. januarja ob 20. uri bo v cerkvi v DEVINU

KONCERT
BOŽIČNIH PESMI

Nastopijo »Fantje izpod Grmade«, dekliški zbor iz Devina in še oba zbora v skupni mešani zasedbi. - Vabljeni!

Počastitev spomina dr. F. Tončiča

Odbor slovenskega visokošolskega sklada »Sergij Tončič« se je sestal 13. decembra 1978 in je med drugim sprejel tudi sklep o razpisu nagrade v počastitev spomina dr. Franeta Tončiča. Iz pravilnika je razvidno, da mora biti avtor študije visokošolec slovenske narodnosti s stalnim bivališčem v naši deželi. Študijo (razpravo, disertacijo) mora avtor poslati do 30. aprila 1979 Narodni in študijski knjižnici, Trst, ul. sv. Frančiška 20. Nagrada znaša 500.000 lir ter je ena in nedeljiva. Nagrada študija in njen avtor bosta razglašena na prihodnjem obnem zboru Sklada v petek 1. junija 1979.

★
Družinska sreča

Evelino in Zvonka Vidau je osrečilo rojstvo sinčka Boruta. Staršema iskreno čestita, novorojenčku pa želi vso srečo cerkveni pevski zbor z Opčin.

V nedeljo 7. januarja bo ob 16. uri v stolnici sv. Justa v Trstu

božični koncert

Prireja ga Zveza cerkvenih pevskih zborov. Nastopili bodo združeni pevski zbori.

Božična milost
(NOVELA)

Omizje božične vigilijske je bilo razigrano. Dobro vino je tudi mene ogrelo, a nisem smel pretiravati. Čakala me je polnočna maša, zato sem moral ostati bister, da bom mogel postreči ljudem z dobro božično pridigo. Polnočnica ni kar tako, k njej se zberejo neobičajni verniki in za take vrste publiko se je treba še posebno temeljito pripraviti.

»Gospod pater,« se oglasi mladi Mitja, »ali smem podvomiti o vernosti takihle občasnih gorečnikov? Zdi se mi bolj lutke kot kristjani. Nekoliko se ti raznežijo o božiču, morda se v cerkvi blagohotno prikažejo še ob smrti ali poroki kakega prijatelja, drugače pa dostojanstveno ostajajo zunaj ali pa se nanjo poživljajo.«

»Veš, Mitja, kot duhovnik si moram priznati, da tudi moje ravnanje ni vedno v skladu z božjo voljo.«

»Oprostite, g. pater, niste mi odgovorili, kaj menite o takihle ovčkah.«

»Odgovoril ti bom in sicer z resnično zgodbo iz prvih let mojega duhovniškega življenja. Mesta ne bom imenoval in ime na oseb bom seveda spremenil. Takrat sem torej spoznal Andreja in Silvijo. Zivela sta kot ljubimca že vrsto let in seveda grešila, čeprav je bil njun greh bolj iz slabosti, kajti nihče od obeh ni bil poročen ali ločenec.«

»Po mojem,« ga prekine Mitja, »to sploh ni bilo grešno, saj nista nikogar oškodovala. Seveda, zadeva bi bila drugačna, če bi eden od njiju bil že prej poročen.«

»To že, a meni kot duhovniku ni moglo biti vseeno, ali živita zares poročena ali ne. Vsekakor, njuna krivda se je dala nekoliko omiliti iz razloga, ki ga bom sedaj povedal. Silvija je namreč žvela pri svoji ovdovali materi, ki je bila naravnost terorizirana ob sami misli, da bi jo Silvija mogla kdaj zapustiti. In ker je bolehal na srcu, je vsakei imela hud napad, če ji je Silvija le od daleč namignila o možnosti poroke. Na ta način tej ubogi žrtvi ni preostajalo drugega kot odlašati s poroko. Lahko si predstavljamo duševno stisko

IZ ŽIVLJENJA
NAŠIH LJUDI

Nov grob

Dne 19. decembra je v sanatoriju blizu danske prestolnice Kopenhagen umrla Justa Zabkar roj. Sardoč. Doma je bila iz Slivnega v župniji Sempolaj, poročena pa je bila s pok. Jožetom Zabkarjem, lekar-narjem. Po drugi svetovni vojni je živela z družino v Rimu, kjer je veliko naredila za povojne begunce.

Njeno truplo so prepeljali v Gorico, kjer so jo položili k večnemu počitku v Abujevo grobnico. Pogrebno sv. mašo je v pokopališki kapeli daroval slovenski mestni dušni pastir ob navzočnosti sinov msgr. Jožeta, apostolskega delegata za skandinavske dežele in pronuncija za Finsko ter prof. Jošta z družino. Tudi več goriških prijateljev je prišlo k pogrebu.

Naj ga. Justa v miru počiva v goriški zemlji, njena duša pa naj sedaj uživa Boga

Radio Trst A

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 5. do 12. januarja 1979

Petek: 8.05 Ženska stran neba. 9.05 Mozaik melodij in ritmov. 9.30 Iz zapiskov Josipa Tavčarja. 10.05 Koncert. 11.00 Drugorazredne narodnosti v Italiji. 11.00 Z lestvice najpopularnejših motivov 1978. 12.00 V starih časih. 12.05 Iz operet. 13.15 Seghizzi 1978. 14.10 Mladi znanstveni raziskovalci. 14.20 Gremo v kino. 15.00 Jugotonov express. 15.35 Rock. 16.30 Otroški vrtljak.

Sobota: 8.05 Radijski trim. 9.05 Kulturno pismo. 10.05 Koncert. 11.00 Jugoslovanski pevci in ansambli. 11.35 Na goriškem val. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Slovenske povojne revije v Italiji. 14.30 Vse lépo, vaš Peter! 16.30 Odprimo knjigo pravlji, 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Užitkarji«. Izvaja Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.15 Ve-

v družbi svojega brata Lojzeta, kartuzijanskega patra Lanuina, ki je pred nekaj leti umrl v kartuziji Farneta blizu mesta Lucca. Nadškofu Jožetu in bratu prof. Joštu izrekamo iskreno sožalje.

OBVESTILA

»Slikovita Istra« (Istria pittoresca) je naslov razstave Alda Bressanuttija v galeriji »Arti visive«, Gorica, Corso Verdi 100/E. Odprta je od 2. do 14. januarja vsak delavnik od 10. do 12. ure in od 17. do 19.30.

»Dan emigranta« bo v nedeljo 7. januarja ob 15. uri v gledališču Ristori v Čedadu. Prirejajo ga slovenska kulturna društva in Zveza izseljencev iz Benečije. Sodelujejo Rezijanski citiravci, zbor »Planinka« iz Ukeve, Mladi harmonikarji Antona Birtiča-Mečana, Beneško gledališče z narečno komedijo Izidorja Predana »Modar hlapac«. Režija Adrijan Rustja. Pozdravna govora bosta imela predsednik deželne sveta Mario Colli in dr. Valentino Noacco v imenu kulturnih društev.

dri zvoki. 11.05 Mladinski oder: »Turi in njegovi godci«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.05 Jutranji almanah. 9.05 Melodije in ritmi. 9.30 Vroči svinec. 10.05 Koncert. 11.00 To je bila zabava. 12.00 Pri-zori iz zdravniške ambulante. 12.20 Vesela glasba. 13.15 Slovenski samospeli. 13.30 Socialna problematika. 14.10 Kulturna beležnica. 14.20 Glasbeni ping pong. 16.30 Zive povestice. 17.05 Mi in glasba.

Torek: 8.05 Ženska stran neba. 9.05 Melodije in ritmi. 10.05 Koncert. 11.00 Miško Kranjec: »Strici so mi povedali«, 3. del. 11.35 Z glasbo po svetu. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Literarni utrinki. 14.20 Od prvih uspehov do danes. 15.00 Mladi izvajalci. 15.35 Plošče. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Problemi slovenskega jezika. 18.20 Slovenska književnost v Italiji.

Sreda: 8.05 Koder teče, ondod moči. 9.05 Melodije in ritmi. 9.30 Kaj nam pomenijo danes? 9.40 Iz zborovske zakladnice. 10.05 Koncert. 11.00 Ljudje in dogodki. 11.35 Jazz. 12.00 Zafakon, radijski varieté. 13.15 Naši zbori. 14.10 Mladi pisci. 14.20 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo.

Četrtek: 8.05 Jutranji almanah. 9.05 Melodije in ritmi. 10.05 Koncert. 11.00 Miško Kranjec: »Strici so mi povedali«, 4. del. 11.35 Lahka glasba. 13.15 Revija ZCPZ 1978. 13.45 Gospodarska društva v deželi. 14.10 Danes bomo govorili o... 14.30 Glasbene oblike in izrazi. 15.35 Lahka glasba. 16.30 Kje je napaka? 17.05 Mi in glasba.

Petek: 8.05 Ženska stran neba. 9.05 Melodije in ritmi. 9.30 Iz zapiskov Josipa Tavčarja. 10.05 Koncert. 11.00 Drugorazredne narodnosti v Italiji. 11.00 Motivi 1978. 12.00 V starih časih. 12.30 Iz operet. 13.15 Seghizzi 1978. 14.10 Mladi znanstveni raziskovalci. 14.20 Gremo v kino. 15.00 Jugotonov express. 15.35 Rock. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Kulturni dogodki v deželi in ob njenih mejah.

mi je kozarček. Tudi kozarček lahko pomaga ustvariti vzdušje za dialog, mar ne? Po prvih uvodnih besedah pa sem nenadoma ustrelil: »Vi, gospa Ana, ljubite svojo Silvijo in tako je prav, saj je meso vašega mesa in kri vaše krvi. Tudi Bog je človeka ustvaril iz ljubezni. Vendar pa se je gospod Bog ločil od svoje stvari in ji dal popolno prostost!«

»Kam merite s temi besedami?« vpraša gospa vznemirjeno.

»Da Bog ni bil prav nič prikrajšan na ljubezni, ko je rekel: Rastita in množita se. In kdor tako posnema Gospoda, izvršuje njegovo voljo in bo z Očetom živel vekomaj!«

Zena je tedaj začela v eni sapi nepretrgoma govoriti, ne da bi se za trenutek ustavila. Pozneje sem zvedel, da so mnogi kardiopati podvrženi taki gostobesednosti. Iz vse te povodnjivi besed se je dalo izluščiti, da je ona silno resen bolnik in bo prav gotovo umrla, če bi jo hčerka zapustila. Dekle, ki svojo mater spoštuje in ljubi, pa tega nikakor ne more in ne sme storiti — nikoli!

DAROV I

Za sklad Katoliškega glasa: N. N. iz salezijanske fare v Trstu 9.000; župnija sv. Jerneja na Opčinah za objavljanje darov v preteklem letu 50.000; N. B. 6.000; N. N., Gorica 20.000; A. Kogoj, Pariz, 34.000; Jurij Slokar, Trst, 10.000; M. M., Trst ob božičnem prazniku 5.000 lir.

Za Alojzijevešče: Milka Goričan namesto cvetja na grob Juste Zabkar 10.000; družina Černic, Vrh, 16 10.000; K. A., Gorica, 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: msgr. Bavdaž, Rim v spomin pok. Juste Zabkar 10.000; Rafaela Pavlica v spomin Gabrijele Mikuluž 10.000 lir.

Za »Pastirčake«: M. Perat v spomin učiteljice Gabrijele Mikuluž 10.000; N. N., Gorica, 8.500; učiteljica 10.000; N. N. 100.000 lir.

V spomin na pok. Gabrijelo Mikuluž daruje Zinka Lapanja za Zavod sv. Družine in za Alojzijevešče po 15.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti Mici Leban darujeta Janez in Saša za cerkev sv. Ivana v Gorici 10.000 lir.

V spomin Vigilija Zorzut: N. N. za Zavod sv. Družine in za Alojzijevešče po 10.000 lir.

Družina Valentincič za katoliški tisk in za Katoliški dom po 30.000 lir.

Za Skupnost družina - Opčine: Lorica Ban, Bane 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Berce Viktorija ob obletnici smrti sina Dušana 50 franc. fr.; dr. Ivan Artač ob smrti očeta Jožeta 20.000; Terezija Škerlavaj 10.000; N. N. v spomin pok. Pierine Vaclik 15.000; Luciano Bartoli 10.000; Jožefa Vidau 7.000; Giuseppe Valeri ob krstu Nicolette 10.000; Claudia Finessi v isti namen 5.000; Viktorija Sossi 15.000; Dino Verni v spomin pok. žene Irene 10.000; Marija Dolenc za ogrevanje cerkve v spomin nečakov Milkota in Jadrana 20.000; Sonja Senčar-Püchler v spomin pokojnih staršev 6.000; Marija Sossi v spomin staršev 6.000; Onelia Purič v spomin svojih pokojnih 12.000; Jožef Ferfila 2.000; Tončka in Pepi Gorkič 30.000; družina Kocjan v spomin moža in očeta Edgarda 20.000; stara mati in tete v spomin na preljubljen pok. Elizabeto Pahor 10.000; N. N. 3.000 lir.

Za cerkev na Banah: Albina Ban 1.000.

Za cerkveni zbor na Opčinah: Jožef Ferfila 5.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: Milka Cavicchio-li 1.000; Mila Ferluga 3.000; Marija Maver-Markon 15.000; Regina Markon 50.000; Doramarija Markon 1.000; Olga Piščanc 10.000 lir.

Za kapelo bl. p. Leopolda v Domlju: družina Zagar iz Rojana v spomin pok. Pine Marc iz Bazovice 10.000; S. S. 10.000 lir.

Družina Pertot, Trst: za lačne po svetu, za slovenske misijonarje, za sklad Katoliškega glasa in za cerkev na Sv. gori po 25.000 lir.

Za cerkev na Sv. gori: Anica Perat 50.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Terezija Škerlavaj 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Taka sebičnost se mi je uprla. Ostro sem ji dejal: »Midva si nimava več kaj povedati! Zdaj si pa zapomnite moje besede: Ni nam dovoljeno graditi svoje sreče na nesreči drugih. Tako, pa z bogom, in Bog se usmili vaše duše!«

Prebledela je v obraz, toda ta hip nisem čutil da nje nobenega usmiljenja. Odprl sem vrata in jih zaloputnil za sabo.

Vrnil sem se domov. Tu se mi je začela oglašati vest, da sem ji morda povzročil srčni napad. Toda nihče me ponoči ni klical.

Drugo jutro, na sveti dan, je kot običajno prišla zelo zgodaj v cerkev. Pepelnat obraz in črni kolobarji pod očmi so kazali na prečuto noč. Začutil sem se, ko me je prosila za spoved, česar ni storila, odkar sem jo poznal. »Pater, je dekla, moram se obtožiti hude laži. Jaz sploh nisem bolna na srcu! V otroški dobi da je res imela malo napako na srcu, ko pa se je razvila v dekle, jo je zdravnik docela pomiril z zagotovitvijo, da je njeno srce popolnoma zdravo. Ker je pa precej

(nadaljevanje na str. 4)

Tragična smrt slovenskega dijaka

V dopoldanskih urah na novega leta dan je goriško javnost zelo pretresla novica, da sta se okrog 5. ure zjutraj na cesti iz Sovodenj proti Štandrežu ponesrečila dva dijaka višjih slovenskih srednjih šol in sicer Savo Vogrič ter Igor Pahor.

Po veselim silvestrovanju sta se vračala domov, ko ju je na omenjeni cesti podrl avto z videmsko registracijo. Na cesti sta skupaj z motorčkom obležala težko ranjena. Po prevozu v goriško bolnišnico je 15-letni Savo kmalu umrl, Igor Pahor pa je ostal v bolnišnici s številnimi zlomi in možganskim pretresom. O njem upajo, da bo v nekaj tednih okreval.

Savo Vogrič je obiskoval drugi razred slovenske trgovske šole, dočim Igor Pahor obiskuje slovensko gimnazijo-licej. Pokojni Savo je bil sin Zdenka Vogriča in Vere Onesti, ki sta oba učitelja.

Globoko prizadetim staršem naše sožalje, pokojnemu Savu pa daj Bog večni pokoj.

Goriški skavti za božične praznike

Slovenska goriška skavtska organizacija je po svoje obhajala božične praznike. Najprej so v četrtek 22. decembra zvečer v mali dvorani Katoliškega doma imeli božičnico, na katero so povabili tudi starše. Obsegala je petje in božične prizore ob spremljavi violine in kitare.

Lepo število volčičev, verovic in skavtov ter skavtinja se je javilo za natečaj za jaslice. Posebne komisije so si jaslice ogledale na praznik sv. Štefana in jih ocenile tako v mestu kot na vaseh. Najlepše bodo nagrajene ob posebnem srečanju, ki bo v januarju.

Naslednje dni so nekateri starejši šli v kočjo sv. Jožefa v Zabnicah, kjer so preživeli nekaj dni na snegu.

V soboto 30. decembra je skupina skavtov in skavtinja iz mesta in Doberdoba obiskala ostarele in bolne v bolnišnici usmiljenih bratov v ul. Diaz. Po večjih sobah so zapeli nekaj božičnih pesmi in zaigrali na kitaro in harmoniko, da so prinesli nekaj veselja tudi tem mnogokrat preveč pozabljenim ostarelim bratom in sestram. Obisk je bil združen tudi z voščili in majhnim darom, ki so ga poklonili vsakemu posameznemu bolniku. Posebej so se ustavili pri gdč. Heli Komel, ki je bila dolgoletna pevka na koro v cerkvi sv. Ignacija in ki leži sedaj onemogla v tej bolnišnici.

Skavti in skavtinja so v Gabrijah, Dolu in v Doberdobi tudi postavili jaslice v cerkvi.

Podgora

V četrtek 28. decembra 1978 smo spremili k večnemu počitku Kamilo Trdan, vdovo podgorskega rojaka Andreja Paglavca.

Pokojnica je bila iz ugledne družine, iz katere si je Gospod izbral zase kar tri

otroke: dve hčerki in sina Hermana. Dekleti sta stopili v kongregacijo notredamk, brat Herman pa je postal duhovnik in bil za župnika v Podgori od 1921 do 1923.

Gospa Kamila, ki ni imela otrok, je bila med prvo svetovno vojno bolniška strežnica. Rada je tudi prihitela k umirajočim, bolnim in betežnim. Potem je prišla druga vojna. Stalno je obiskovala internirance v Gonarsu in jim nudila vsakovrstno pomoč. Ko je postala vdova, je svoj prosti čas posvečala delu za cerkev. Dokler je mogla, je čistila in krasila farno cerkev sv. Justa. Ko telesno ni mogla več, se je umaknila v samoto in tam molila. Našli so jo onemoglo ter prepeljali v bolnišnico. Tam je prejela zakrament svetega maziljenja in 26. decembra zjutraj mirno za večno zaspala.

Domači župnik ji je po evangeliju spregovoril tople besede in slovo in zahvalo za vse, kar je tiho storila za misijone, revne in potrebne. Ko smo jo spremljali na pokopališče, je deževalo. Kljub temu se je zbralo lepo število pogrebcev, domači pevski zbor, ki nosi ime po njenem možu Andreju pa ji je občuteno zapel pod vodstvom prof. Stanka Jericija dve žalostinki. Sedaj počiva poleg svojega moža. Naj jima sveti večna luč.

Tržaški radio in Gorica

Vse kaže, da slovenska tržaška radijska postaja začenja »odkrivati« tudi Goriško. Zadnje mesece je namreč večkrat slišati kake razgovore z ljudmi z Goriške; te razgovore vodi največkrat Zora Saksida, pa tudi drugi. Sedaj obljublja ista postaja, da bo posvetila večjo pozornost tudi kulturnemu dogajanju v Gorici in okolici.

V ta namen je bilo pretekli teden posebno srečanje med zastopniki tržaškega radija in kulturnimi delavci z Goriške. Na tem srečanju so zastopniki tržaškega radija seznanili navzoče, da misli tržaška radijska postaja posvetiti vsak teden posebno polurno oddajo kulturnim dogodkom na Goriškem. Navzoči Goričani so zamisel z veseljem vzeli na znanje in obljubili sodelovanje.

Za koordinatorja, to je za odgovornega za nove oddaje, je bil predlagan prof. Milko Rener, ki mu bosta stala ob strani še dva pomočnika. Ta trojka bi morala v prihodnje pripravljati te kulturne oddaje, ki bi jih posneli tehniki iz Trsta. Prva taka oddaja bo že v soboto 6. januarja od 11,30 do 12. ure. Nato vse naslednje sobote ob isti uri.

Pozornost, ki jo misli tržaški radio posvečati kulturni Goriški, je gotovo na mestu. Videti bo le treba, ali bo to oddaja, ki bo jemala v poštev vse kulturne sile na Goriškem, ali pa se bo omejila le na eno ali drugo stran, kot se dogaja pri naših časopisih. To bojazen so izrazili nekateri pri okrogli mizi. To poudarjamo tudi mi, ko pozdravljamo to zdravo zamisel.

ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - GORICA

vabi na

božičnico

ki bo v goriški stolnici v nedeljo 7. januarja ob 3^h popoldne. Koncert božičnih pesmi bodo izvajali združeni mladinski, moški in mešani zbori. Sledijo pete litanije in blagoslov.

(Pevske vaje za združene zборе bodo v petek 5. januarja ob 20. uri v stolnici)

Žalostne seje pokrajinskega sveta v Gorici

»Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!« Tako je začela svoj govor Marija Ferletič v goriškem pokrajinskem svetu. In že je načelnik skupine svetovalcev Kršćanske demokracije Giuseppe Agati rogovilil in mahal po zraku ves blede, kot bi ga ose pikale. Predsednik Pagura je na glas vabil Marijo, naj za božjo voljo ne govori slovensko, ker da so v teku akcije za popolno zaščito Slovencev in bi slovenski govor v pokrajinskem svetu vse pokvaril!

To je žalostno vzdušje, ki so ga ustvarile stranke DC, PCI, PSI, PRI in PSDI. Tudi slovenski predstavniki Cej, Bratina in Spacal, ki so lepo obsedeli in se za slovensko besedo niso zavzeli. Namreč, ko gre za praktično uveljavljanje naših pravic, se lepo umaknejo, kakor so komunisti umaknili svoj dnevni red za uporabo slovenščine.

Burka se torej nadaljuje. PCI ima polna usta dobrot za Slovence v Italiji, ko gre za izjave in vabila ob volitvah. Ko gre za praktično uveljavljanje, pa zmeša štrene, da pridejo italijanski nacionalisti do polne veljave. To se je zgodilo ob zahtevi za samostojen šolski okraj, ob zahtevi uporabe slovenščine v goriškem pokrajinskem svetu in ob namernem blatenju slovenskega župana v Sovodnjah.

Se hujše je bilo na zadnji seji goriškega pokrajinskega sveta v letu 1978. Nova »demokracična večina« si je namreč izglasovala razne upravne komisije. Po zakonu je obvezno, da je v nekaterih komisijah predstavnik manjšine. No, za te stranke pa je zakon verjetno žvečilni gumi, ki ga mečkaš po volji. Izmislili so si novo obliko tolmačenja zakona. Večina je samo tista, po njihovem, ki je v odboru (giunta), ostali so manjšina. Tako imamo večino, ki ni večina, in manjšino, ki ni manjšina.

Potem se čudimo, če so ljudje zbegani, če ni več resnosti, če nastajajo avtonomne liste. Nič čudnega ob takem nesramnem zadržanju nosilcev oblasti. Vendar smo spoznali, da so se s tem pravzaprav rešili Slovencev. Tako so onemogočili Slovenski skupnosti, ki bi bila sicer prisotna v vseh komisijah. Saj je edina predstavnica manjšine v pokrajinskem svetu razen predstavnika MSI. Italijanski nestrupeni v Kršćanski demokraciji so to iztuhtali in prijatelj od PCI in PSI so jih blagohotno podprli. Slovenci pa smo jih zopet dobili po hrbtu. In to vsi Slovenci, ne samo Slovenska skupnost.

Prav so zato imeli lani slovenski volivci, ki so omogočili izvolitev predstavnika Slovenske skupnosti, ki novi skrupanci večini dela sive lase ob vsakem vprašanju in se je na dosedanjih pokrajinskih sejah govorilo o Slovencih ob vseh problemih, ker je to bila stalna akcija Ferletičeve. Sicer bi nam večinske stranke brez naše vednosti in v našem imenu krojile usodo, seveda v luči njihovih posebnih interesov.

Števerjan

IX. zamejski festival domače glasbe bo 7. in 8. julija 1979. Podeljenih bo šest nagrad: prva in druga nagrada za najboljšo melodijo (150.000 oz. 80.000 lir), prva in druga nagrada za najboljšo izvedbo (100.000 oz. 60.000 lir), nagrada za najboljšo besedilo (50.000 lir) in nagrada občinstva (50.000 lir). Delovali bosta dve komisiji: za ocenjevanje glasbe in za besedilo skladb. Skladbe, ki jih bodo ansambli izvajali, morajo biti izvirne ter prvič predstavljene na festivalu v Števerjanu. Prijave je treba poslati najkasneje do 1. aprila 1979 (rok je nepodaljšljiv!) na naslov: SKPD »F.B. Sedej-ansambel« L. Hleda, Trg svobode 6, 34070 San Floriano del Collio - Števerjan, Gorizia, Italia.

Števerjanski vestnik št. 9

Izšla je zadnja številka 10. letnika tega glasila, ki ga izdaja SKPD »F.B. Sedej« v Števerjanu. Božično misel je napisal župnik Anton Prinčič, ki je prispeval tudi članek o župnijskem pastoralnem svetu. Vestnik v kroniki prinaša vrsto poročil: o nastopu števerjanskega otroškega zbora na Mali Cecilijanki v Gorici, o seji odbora SKPD »F.B. Sedej«, o gostovanju ansambla Lojzeta Hledeta v Libojah, o krizi v

sovoedenjski občini, o zavrnitvi slovenskega jezika v goriškem pokrajinskem svetu, o delovanju mladinskega zbora, o miklavževanju, o dveh vzgojnih predavanjih župnika Jožka Kraglja za mladino in o delovanju župnijskega pastoralnega sveta. Na božično razpoloženje je ubrana črtica »Marijin božič«, medtem ko Klemen opiše božič po naših družinah.

Iz Beneške Slovenije

Slovenski misal za videmskega nadškofa

Skupina beneških duhovnikov je 14. decembra lani podarila videmskemu nadškofu A. Battistiju Slovenski misal v znak hvalečnosti za vse, kar je on naredil v prid naši slovenski skupnosti.

Nadškof je bil zelo vesel tega darila, ki ima tudi veliko bibliofilsko vrednost ter izrazil beneškim duhovnikom vse priznanje za njihovo delo med našimi ljudmi; povedal jim je, da želi še bolj poglobiti in razčistiti slovensko problematiko najprej med vsemi duhovniki, ki delujejo v špetskem dekanatu in kasneje tudi z verniki z vso odkritosrčnostjo in predvsem v duhu II. vatikanskega cerkvenega zbora.

Posvetilo na prvi strani misala se glasi: »Slovenski domači duhovniki videmskemu nadškofu Alfredu Battistiju za vso pomoč, ki nam jo je dal, da se ohrani služba božja po naših cerkvah v slovenskem jeziku.« Sledijo podpisi. (Novi Matajur).

Iz Slovenije

II. jugoslovanski kongres umetnostnih zgodovinarjev

V sredo 6. decembra se je v Likovnem salonu v Celju pričel II. jugoslovanski kongres umetnostnih zgodovinarjev. Prvi je bil pred dvema letoma v Beogradu; letos pa so izbrali Celje kot gostitelja tega pomembnega srečanja jugoslovanskih strokovnjakov. Tema srečanja je bila umetnost 19. stoletja v Jugoslaviji. Slovenija je bila pri tem zelo dobro pripravljena, saj je bil tudi letošnji kongres slovenskih umetnostnih zgodovinarjev v Radovljici usmerjen v obravnavo te problematike. Na kongresu so z izčrpnimi referati sodelovali najuglednejši jugoslovanski umetnostni zgodovinarji. Nekateri so skušali tudi načelno razčistiti problem umetnosti 19. stoletja in kriterijev njenega vrednotenja; težili so h kritični obravnavi tega še vedno zelo spornega poglavja v umetnosti.

Po delovnem programu 6. in 7. decembra so organizatorji poskrbeli tudi za ekskurzijo v Ljubljano, Piran, Koper in Trst, ki jim je 19. stoletje vtisnilo močan pečat. - V-ž

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

(nadaljevanje s 3. strani)

občutljiva, se hitro vzemiri in to ji povzroča hitrejšo srčne utripe. Po taki diagnozi, ki je normalna skoro za vsakega smrtnika, je postalo vse jasno: srčni napad je hlinila kot pretvezo, da je dosegla, kar je hotela.

Ženska se je dobro poročila, vse je teklo v najlepšem redu, brez najmanjšega sledu bolezni. Po več letih srečnega družinskega življenja pa je odkrila, da jo mož vara. Tu je bil začetek njene umišljene bolezni; uprizorila je simuliran srčni napad. Igra se ji je docela posrečila. Posluševala se ga je vse do možne smrti. Zdaj je ostala s hčerko sama. Sovražiti je začela moške. Odločila je, da bo hčerka samo in izključno njena. Tako je sedaj uspevala v svoji igri tudi pri hčerki.

Vidite, dragi prijatelji, tak je bil tisti milostni božič. Se dobro, da je žena končno našla pogum in mi zaupala, kar jo je toliko let dušilo. Naročila je, naj hčerko obvestim, da je odslej prosta. Odvrnil sem, da je to njena dolžnost. Res sta se globlčka po vseh predpisih poročila.

Kamenčki

V Gorici tako, v Ronkah drugače

List Voce Isontina posveča članek boju Slovenske skupnosti za uporabo slovenščine v goriškem pokrajinskem svetu. Pri tem se podobno kot Lista za Trst boji, kaj bo z italijansko večino. »Samo nekaj nas skrbi — piše — in sicer da ne bi vsa teža zakonodaje o manjšini padla na večino ali na druge etnične skupnosti in bi se s tem ustvarile krivice in se odprle zacementirane rane.« Potem omenja, kako PCI podpira zahteve Slovenske skupnosti v goriškem pokrajinskem svetu, pri tem pa pozablja na nekaj: »Komunisti v goriškem občinskem svetu zagovarjajo pravico do uporabe slovenščine, toda te pravice niso izpeljali v občinskem svetu v Ronkah, kjer imajo absolutno večino in kjer sedita v njih klopet dva slovenska svetovalec.« Tako Voce Isontina.

Pripomba: Ali omenjena svetovalec ne znata slovenščine in je zato ne želim uporabljati ali pa manjka v občinskem svetu v Ronkah Marija Ferletič, da bi zbudila zaspano vest komunističnih svetovalcev. Ti morajo biti res zaspani, saj so pozabili tudi na obljubo, dano pred volitvami, da se bo v Ronkah odprl oddelek otroškega vrta za slovenske otroke. (r+r)

★

Izšle so knjige

GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu vabi na večer predstavitev dela

»Ob stoletnici delovanja dramskih društev na Proseku in Kontovelu«

Večer bo v društvenih prostorih v ponedeljek 8. januarja ob 20.15. Avtorja Marjana Pertota in publikacijo bo predstavil prof. Martin Jevnikar.

OBVESTILA

DOPISNIKOM S TRŽASKEGA. Ker hodi pošta zelo neredno in z veliko zamudo, prosimo vse dopisnike s Tržaskega, da oddajo vse prispevke vsak torko na poduredništvu Katoliškega glasa v Trstu, ul. Vicolo delle Rose 7 do 13. ure, da jih poseben sel osebno zanese v Gorico.

Seja Zveze slov. kat. prosvete bo v ponedeljek 8. januarja ob 20.30 na kraju, kot domenično na zadnji seji. Vabljeni vsi odborniki.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Za izraze sočutja ob smrti dragega

Slavka Florenin

se iskreno zahvaljujejo vsem

žena Ema in hči Danila
s sorodniki

Sovodnje, 31. decembra 1978

»Kaj pa mati, ali sta jo vzela k sebi?« vpraša zavzeto Minka.

»Resnici na ljubo moram reči, da sta res imela ta namen. Drugo vprašanje je, ali bi to bilo pametno. Predolgo je trajalo boleče razmerje, globoke rane se le počasi zacelijo. Vendar pa se je vdova docela spremenila, postala je bolj odprta in celo simpatična. Višek zgodbe je pa ta, da se je tudi mati nanovo poročila in tudi njen zakon je bil srečen.«

»Dovolite, g. pater,« pravi Mitja, »da nekaj pribijem: nisem prepričan, da je tu posegel vmes božični praznik ali Bog, če hočete; v prvi vrsti je to bilo vaše delo!« »Nisi nikoli čutil, Mitja, da je rojstvo božjega Deteta nekaj skrivnostnega? Da se v tem času nekaj zgane v srcu vsakega človeka? Tako je tudi Bog deloval v srcu te vdove. Seveda, bila je to izredna milost. Da se Bog poslužuje ljudi za svoje načrte, je pa tudi jasno, ali ne?«

Bližala se je polnoč. Vstali smo in se odpravili k maši. Sneg se je lesketal v jasni noči in zvezde so prijazno migljale.

Dobro znana

KATOLIŠKA KNJIGARNA

Bogata izbira knjig, šolske potrebščine, nabožni predmeti

GORICA, Trg Vittoria, 25

Tel. 2407

GOSTILNA SIRK

»PRI LOVCU«

SUBIDA - PLEŠIVO
Tel. 60531

uspešno, srečno in zdravo novo leto 1979
želi vsem prijateljem in gostom

NAROČILNICA

Pošiljajte mi, prosim, vaš list štiri tedne brezplačno in brez obveznosti na ogled. Moj naslov:

(ime in priimek)

(ulica in številka)

(kraj in država)

Ko ste razločno izpolnili naročilnico, jo izrežite, priložite pismu in pošljite na upravo lista

KATOLIŠKI GLAS
Riva Piazzutta, 18
34170 GORIZIA - GORICA, Italia